

TRETIA VEĽKONOČNÁ NEDEĽA B

Keď budete dnes na svätej omši, dobre sa započúvajte do Lukášovho evanjelia, kde tento evanjelista nás opäť vedie do Večeradla. Apoštoli, ako vieme zo situácie, ktorú prežívali od udalostí z Getsemanskej záhrady až po nedeľu, bola pre nich veľkým sklamaním. Hoci o Ježišom zmrtvychvstaní už mali viacero dôkazov, najmä od Márie Magdalény, či ďalších žien, ktorým sa Ježiš zjavil a ich oslovil, predsa prežívali neistotu a strach. Preto keď boli vo Večeradle, tak boli za zatvorenými dverami. Ďalšiu, a veľmi dôležitú informáciu, priniesli dvaja učeníci, ktorí odchádzali tiež sklamaní z Jeruzalema domov do Emauz a ku ktorým sa na tejto ceste pridala sám Ježiš, ktorého ale nespoznali. Podľa známeho nemeckého biblistu Krola vraj Kleopas mal byť bratom svätého Jozefa a jeho syn Simeon by bol podľa toho bratranec Pána Ježiša. Nespoznali ho, mali akoby oči zastreté. Na tejto ceste do Emauz, ktoré sa nachádzali od centra Jeruzalema vzdialené asi 11,5 km, im Pán Ježiš rozprával o jeho smrti a zmrtvychvstaní a dokazoval im toto všetko zo Starého zákona – prorokov, že sa to tak malo stať. My by sme povedali, že to bola Božia réžia. Tak to malo byť. Keď prišli do Emauz, Ježiš sa tváril, že chce ísť ďalej, no oni ho pozvali do domu, kde ho spoznali pri lámaní chleba. Keď im zmizol z očí, hneď vstali a utkali do Jeruzalema - do Večeradla, aby apoštolom oznámili všetko, čo zažili a dosvedčili, že naozaj boli svedkami stretnutia sa so živým Ježišom.

Všimnime si prvú vetu z dnešného evanjelia: *„Ježišovi učeníci porozprávali, čo sa im stalo cestou, ako ho spoznali pri lámaní chleba.“* Podľa Lukáša to boli práve títo dvaja emauzskí učeníci. *„Kým o tom hovorili, on sám zastal uprostred nich.“* Po pozdrave *„pokoj vám,“* im ukázal rany po klincoch a tiež aj ranu po kópii a vyzval ich, aby sa rán apoštoli dotkli a boli si istí, že nevidia ducha, ale naozaj živého Ježiša. Nepovedal im, pozrite sa na mňa, na moje rany, na moju tvár, na moju postavu, ale dotknite sa ma, presvedčte sa, že som to ozaj ja. Potom si pýtal niečo zjesť, načo mu podali pečenú rybu, ktorú pred nimi jedol. Z tejto situácie vyplýva aj pre nás jedna dôležitá pravda. A to tá, že tak, ako mal Ježiš po zmrtvychvstaní oslávené hmotno-duchovné telo, tak ho raz budeme mať aj my vo večnosti, a to je zásluha jeho zmrtvychvstania.

Ja sa chcem ale v tomto zamyslení podeliť s vami o ďalšiu dôležitú pravdu, ktorá vyplýva z udalostí, ktoré sa stali na ceste do Emauz a tiež aj v dome, kde Ježiša spoznali pri lámaní chleba. Táto udalosť sa denne vo všetkých kostoloch sveta odohráva aj dnes a bude sa odohrávať až do skončenia sveta. Všimnime si ako. Na Druhom vatikánskom koncile zasadalo okolo 2500 biskupov, kardinálov a teológov. Keď sa malo rokovať o reforme svätej omše, tak pred týchto koncilových otcov postavili dva stoly. Na jednom bolo Písmo sväté a na druhom stole misa s hostiami a krčahy s vínom a vodou. Odvtedy poznáme svätú omšu, ktorá pozostáva z dvoch základných častí: z bohoslužby slova a z bohoslužby obety. V prvej časti sa deje presne to, čo dialo na ceste do Emauz. V tejto časti svätej omše – bohoslužbe slova, sa nám otvárajú oči mysle, keď počujeme čítania jednak zo Starého zákona, potom čítanie z niektorého listu apoštola a nakoniec sa nám prihovára Ježiš v evanjeliu. V druhej časti – bohoslužbe obety, sa nám Ježiš dáva v lámaní chleba on sám, a to živý, žijúci tak, ako sa dal najmä pri Poslednej večeri a aj v Emauzoch.

Milí priatelia, cítite, aký nesmierny dar sme dostali od vzkrieseného Ježiša skrz svätú omšu? Z toho vyplýva, že svätá omša nie je divadelné predstavenie, ale živá obeta Ježiša Krista ako dar pre nás, aby sme sa posilňovali a duchovne rástli v našom pozemskom živote. Bolo by trestuhodné pohrdáť s takýmto Ježišovým darom, za ktorý on zaplatil svojím životom. Mňa vždy zabolí, keď ako kňaz vidím ľahostajný postoj k nedeľnej návšteve svätej omše. Je to hrubá neznalosť, čo je svätá omša.

Milí priatelia, zamilujte si svätú omšu. Radi ju navštevujte v nedele a prikázané sviatky a ktorí môžete aj v niektoré všedné dni, keď môžete. Snažte sa prísť aspoň niekoľko minút pred jej začiatkom preto, aby ste mohli poďakovať za všetky dobrodenia od Pána Boha, ktoré ste dostali minulý týždeň, odprosiť za nedokonalosti a zlyhania voči Pánu Bohu a po svätej omši zostať chvíľu na poďakovanie a prosbu o pomoc Božiu do nasledujúceho týždňa.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.